

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 220. — 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1881. — ΛΕΠΤΑ 10.

Πλευράς της Εστίας η οποία παρατηρείται στην πόλη της Αθήνας από την Επιτροπή της Εστίας για την επιτήρηση της λειτουργίας της.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Όπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Αἱ ἐν Καΐρῳ ἡλληνικαὶ συντεχνίαι ἀπέστειλαν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βισεύλα 30,000 φράγκων, ὅπως γρηγομέσωσις διὰ βραβεῖαν ὑπὲρ τῶν ἁνδρῶν, οἵτινες ἔβλεψαν ἀριστεράς την πρώτην κατὰ ἡγεμόνην· ἐν ᾧ δὲ περιπτώσει ὅτεν γεννήτης πόλεμος, τὰ χρήματα γὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ἑλλήνων γραμμάτων Συλλόγου.

Ὑπὲρ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ οἱ ἐν Τεργέστῃ διογενεῖς συνεσφεροῦν δὲ ἔρανουν 18,351.55.

Ἐκ χορού δοθέντος ἐν Βραζιλίᾳ ὑπὲρ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ εἰσεπράχθησαν δρ. 10,595.

Οἱ ἐν Μασσαλίᾳ Ἐλλῆνες, Δημήτριος Βασιλεὺος ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν ναυτικῶν ὅτι διαθέτει 10,000 φράγ., ὅπως διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ταῦτας τοῦ πολεμικοῦ ἀποκοπαλούντος τὸν πορπλοφόρον, ὑπὲρ πρώτον ἔθελε κυριεύσεις ἡ καταστρέψεις θωρηκτὸν πλοῖον Δυνάμεως, καθὼς ἡς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἔθελε κτηρίεις πόλεμον ἔντας τρεῖς τῶν ἑταῖρων ἀπὸ σῆμαρον.

Οἱ δρογενεῖς τῆς Ἐν Ρουμανίᾳ πόλεως Φαλτσίου διωργάνωσαν ὑπὲρ τοῦ Ἑρυθροῦ Σταυροῦ χορὸν μετὰ λαχεῖον, ἢξ εἰσεπράχθησαν περὶ τὰ 1,000 φράγκα.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κερκύρας ἐψήφισε συνδρομὴν ἐν δρ. 300 ὑπὲρ τῆς ἔταιρίας τῶν φυλακῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐν τῷ γνωστῷ γερμανικῷ περιοδικῷ „Ἀποθήκη τῆς ἡμερᾶς“ καὶ ἀλλοδαπῆς φιλολογίας (Magazin für die Literatur des In- und Auslandes) ὁ καθηγητὴς κ. Αἴγουστος Βόλτερ δημοσιεύει ἐπίκρισιν α' τῆς ἡλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ «Οὐολείμου Τελλού» τοῦ κ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ, ἡς μετὰ τοῦ «Νάθαν». ἀποτελεῖ τὸν Θ' τόμον τῶν Ἀπάντων αὐτοῦ, καὶ 6') τῆς εἰς τὴν γερμανικὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ο. Α. Ελισσον μεταρράσσεως τοῦ «Δούκα», τραγῳδίας πενταπάτον τοῦ αὐτοῦ διακριμένου «Ἐλληνος λογίου».

— Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαιν τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ κ. Leopold Hugo ἀπέστειλε μικρόν τι ἀργακόν ἀνάγλυφον, ὃπερ εἶχεν εὑρεῖ ἐκτετικούς μεταφράσεις τοῖς τοῖχοις οἰκίας τινος ἀντοῦ ἐν Engbien. Τὸ ἀνάγλυφον τούτο, ἔχον δύος 20 διεκατομέτρων καὶ πλάτος 23, παριστάνει ἄνθρακα ἐπικπον, οὐν τινος ὁ ἐπος ἐν φαινομένῳ ἀτρεμίᾳ στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς κορμὸν δένδρου, περὶ δὲ πειριδίσσεται ὄφεις. Οἱ ἵππεις ἔχει τὴν κεφαλὴν ἀσκεπτῇ, περὶ δὲ τοὺς ὄφους φέρει κλαμύδον πολετήλη ἐμπεπορημένην εἰς τὸν ἔπειρον αὐτῶν. Ἐκ τῆς ὅλης ὄψεως ὁ ἵππεις φαίνεται ὃν ἐπίσημόν τι πρόσωπον. Κάτωθι τοῦ ἀναγλύφου ὑπάρχει ἐπιγραφὴ τρίτης, ἡς τινος ὁ μὲν πρῶτος στίχος, καλῶς διετροπήνεος, ἔχει οὖτος· Σάτυρος καὶ Διόνυσος. Ἀλλὰ μέρος τοῦ δευτέρου ἔνει θεφαμένον, οἱ δὲ μόλις διακρινόμενοι χαρακτήρες πιθανὸν νὰ ἀπετέλουν τὰς λέξεις· Ἀπόλλαντις ή Ποσειδῶνις ή θεῷ ἐποίουν.

— Οἱ πρίγκηψ διάδοχος τῆς Γερμανίας ἡγόρασεν ἐσχάτως ἀντὶ 250,000 φράγκων τὸν μεγαλοπρεπὴ πίνακα τοῦ Ρούβενος, τὸν παριστῶντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὴν Ἄμφιτρην. Ἡ εἰδὼν ἀνήκει τέως εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κάρυτος Schönbornον ἐν Βιέννη.

— Εσχάτως ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἔκθεσις ὁδρογραφιῶν (aquarelles), ἥξων μία, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Louis Leloir, ἐπωλήθη ἀντὶ φράγκων 30,000.

— Η «Nouvelle Revue» ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς τῆς 1 Μαρτίου ἔρχεται δημοσιεύουσα τὸ τελευταῖον ἀνέκδοτον μυθιστόρημα τῆς Γεωργίας Σάνδ, φέρον τίτλον «Albine».

— Πρὸ δύο περίοδον μηνῶν ἀνεγράψαμεν κατὰ τὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα «Vossische Zeitung» ὅτι παρὰ τὴν πόλιν Saqqarah ἐν Αἴγυπτῳ, πρὸς βορρᾶν τῆς θέσεως, ἐν ᾧ ἔχειτο ἡ ἀρχαῖα Μέμφις, ἔχειχεσθεῖσαν δύναμιν πυραμίδες, ἀνήκουσσαι εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς ΣΤ' Δυναστείας, ὃν οἱ ἔσωτεροι τοῖχοι ἤσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων ἐπιγραφῶν. «Εκτοτε ἐπιστημονικὸς κόσμος ἀνύπομπ-

νως περιέμενε λεπτομερεστέρας πληροφορίας πέρι τῆς σπουδαίας ταύτης ἀνακαλύψεως. Τὰς πληροφορίας ταύτας παρέχει οὐν ἐπιστολὴ τις ἐκ Καΐρου ἀπὸ 4 Φεβρουαρίου, ἥν δὲ Brugschī βέβη, ἐπιμελητὴς τοῦ ἐν Βουλαρ μουσείου, ἀποστελεῖται εἰς τὴν αὐτὴν γερμανικὴν ἐφημερίδα.

Γράψαντος δέτι αἱ πυραμίδες, εὑρίσκονται πάσας ἐν τῷ μέσῳ Αἴγυπτῳ, εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην, ἥτοι πρὸς δυσμάς τοῦ Νείλου, μεταξὺ τοῦ Δέλτα καὶ τοῦ Fayoum. Γνωσταὶ ὑπάρχουσι μέχρι τοῦδε περὶ τὰς ἔκατον, ὡν ἐπισημέτεραι εἶναι αἱ τρεῖς μεγάλαι, αἱ κείμεναι εἰς 16 χιλιομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Καΐρου, ἐκ τῶν ὅποιων πάλιν ὑφηλοτάρα εἶναι ἡ τοῦ Χεόπου. Τὰ ἐπιτανωδῶν λίθων ὅρη ταῦτα, ἀτινά ἔχορησμέναν ὡς τάφοι τῶν Φαραώ, εἶναι τοσούτον γιγάντεια, ματεῖσθαι φαίνονται ἐξ ἀποστάσεως δύο λειμῶν, μίαν δὲ λεγόνταν ἀπέχουσαν ἡ αὐτῶν, νομίζεται δέτι εὑρίσκεται εἰς τοὺς πρόποδας τῶν τόσον δεποτέρουσι, τῆς ποιλάδος.

Αἱ ἄλλαι πυραμίδες εἰναι τεταγμέναται κατὰ ὅμαδας μᾶλλον ἡ ἡττον ἀλλήλων ἀπέχουσας, καὶ δυνομαζομένας ἐκ τῶν σημερινῶν χωρίων, ἀτινά κείναιται κατὰ μῆκος τοῦ Νείλου. Επισυνόμενός τοις πρὸς τὰς νοικοανατολικὰ ἀπαντά τὰς πυραμίδας τοῦ Saqqarah, δέκα τὸν ἀριθμόν ἔπειτα ἔρχονται αἱ τέσσαρες τοῦ Dachour, τελευταῖαι δέ αἱ τοῦ Malanyeh καὶ Meidou. Υπάρχουσι δέ καὶ ἄλλαι ἐντελῶς καταρρέασαι καὶ ὑπὸ τῇ ἄμμῳ καλυψοῦσαι.

Αἱ τελευταῖαι αὐτῶν, μημεῖα ἴστορικα μεγάλης ἀξίας, προσειλκυσσαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ἰδιαίτερως τὴν προσοχὴν τοῦ Mariette βέβη. Αἰσθανόμενος δέ ἔγγιζοντα τὸ θάνατόν του ὁ διάσημος αἴγυπτολόγος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Brugsch βέβη τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ἀναστάφων, ἥς εἶχεν ἀρχίσει εἰς τὰς πρόποδας τῆς λυδικῆς δειράδος, δὲ τῷ εὐρεῖ ἔκεινον πεδίῳ τῶν πυραμίδων, ὅπερ εἶχεν ἔτι ἀτελῶς ἐξεργυθῆ.

Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1880 τῷ δόδηρῳ τοῦ Mariette δι Brugschī βέβη, βοσιθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἐνήργητος τὴν ἔκχωσιν τῶν τριῶν πυραμίδων, τῶν κείμενων πρὸς δυσμάς τοῦ Saqqarah. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ πρὸς τὴν «Vossische Zeitung» ἀφηγεῖται ὅτι εἰσεχώρησεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν δύο τούτων παρασανικῶν τάφων, οἵτινες ἄλλως εἰσίτινοι λίαν βεβλαμμένοι. Οἱ εἰς τούτων εἶναι ἡ πυραμὶς τοῦ Φαραὼ Aphrodis, ὃν ἀναφέρει ὁ Μανέων ὑπὸ τὸ ὄνομα Μερίρα «Ἀπακος», καὶ δύσις ὑπὸρχετος τῶν βασιλέων τῆς ΣΤ' Δυναστείας. Οἱ Brugschī βέβη λέγει δέτι δέν ἐπισεκέμηθε παρὰ τὴν αὐθουσίαν τῶν πρὸς τοῦ νεκροτοῦ θαλάσσης. Ήτος δέ τοις τοῦ Aphrodis, Merenra. Ἐντός αὐτῆς εὗρε δύο σαρκοφάγους, δέν ἡ μία καλύπτεται ὑπὸ ιερογλυφικῶν ἀριθμοῦ ὡν ἀναγνωσθῆ ἀλλὰ δέν ἀνεκάλυψεν ὅμως ἀκόμη οὔτε τὴν σαρκοφάγον, οὔτε τὴν βασιλικὴν μούμιαν, περὶ ὃν τὸ Μουσεῖον τοῦ Boulaq ἔχει γραπτὰς ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Ἡ πυραμὶς αὐτῇ φέρει τὸ ὄνομα «Μεμποσερ», ὅπερ εἶς τὴν αἴγυπτικὴν γλώσσαν σημαίνει «καλὴ θέση». Ή δευτέρα πυραμὶς, ἡς τὴν ἐξασοδον εἴρεν δι Brugschī βέβη, εἶναι ἡ τοῦ ιενού τοῦ Aphrodis, Merenra. Ἐντός αὐτῆς εὗρε δύο σαρκοφάγους, δέν ἡ μία καλύπτεται ὑπὸ ιερογλυφικῶν ἀριθμοῦ ὡν γραφῆς. Αὐτῇ εἶναι ἡ τοῦ βασιλέως, καὶ εἶναι αὐτῇ ἐνέρθη.

Ἡ ἄλλη, ἡς τείνει καὶ ἡ μικρότερά σαρκοφάγος, δέν ἡνεύθυη ἔτι, επειδὴ δέ οὐδεμίαν φέρει ἐπιγραφήν, ἀγνοεῖται τίς εἴναι τεθαμμένον ἐν αὐτῇ.

Κατὰ τὴν «Vossische Zeitung» δι Brugschī βέβης ἐξακολούθει δραστηρίας ἐν τοῖς πρέπει τοῦ Saqqarah τὰς ἔρευνας, δέ δέν ἡδυνηθῆ νὰ ἀνεγέρθη ἀπό την παραστατική ἡ Mariette, καὶ αἰτίες ἀναμφισβήτως θὰ φέρεισθαι εἰς φῶν τὰς πληροφορίας περὶ τῶν ἀριθμῶν δυναστείων τῆς Αἴγυπτου.

— Εν Ιταλίᾳ συνέστη ἄρτι ἐπιτροπὴ, ἡς τοις θὰ ἐνεργήσῃ διαγράψαμεν εἰς τὸν κορυφαῖον ἱστορικὸν Αἰγαίον Γάϊον Κρίσπον Σαλλούδοτον ἐν τῇ πόλει Αργιλα. Η ἐπιτροπὴ αὐτὴν ἀποτελεῖται ἐδιαπρεπεστάτων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνθρώπων τῆς Ιταλίας, μετέχουσι δὲ αὐτῆς ἔκ μὲν τῆς Γαλλίας δὲ Βίκτωρ Οὐγκώ καὶ δὲ Ιούλιος Σιμόδην, ἐν τῆς Γερμανίας διάσημος Κούρτιος καὶ ἐκ τῶν ἡμετέρων δισοφός καθηγητῆς τῆς Ιστορίας κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος.

— Ἀγγέλλεται δέτι ἐν Βερολίνῳ θέλει συνέλθει κατ' Αἴγυπτουστον πέμπτον διεθνὲς Συνέδριον «Αστιανολόγων», ήτοι τῶν